

Kriz başlamaz, biter!



HASAN BÜLENT
KAHRAMAN

Demirel'in yeniden seçilmesine imkân vermemek bir krizle sonuçlanmaz.

Tersini düşünmek için insanın saf olması gerekir. Çünkü, asıl krizin hem Demirel'i seçtirmeye çalışmak hem de Demirel'in seçilmesiyle ortaya çıkacağı artık anlaşılmalıdır. Nasıl anlaşılmasın?

Kimseyi kendisi kadar akıllı saymayıp her ne kadar 'ben bu işin dışındayım' diyorsa da Demirel'in işin içinde olduğu cümlelerin malumudur. Başbakan, Demirel adına pazarlık yapmakta, bütün çabanın Demirel'e dönük olduğunu her fırsatta açıklamaktadır. Senaryonun Demirel üstüne inşa edildiğini söylemektedir. Ardından da değişiklik sistem için yapılmaktadır diye bir çalım atılmaya çalışılmaktadır. Buna kim inanır?

Parlamento inanmamıştır. Demirel adına yürütülen bir plan ve senaryo karşısında Meclis tepki göstermiştir. Tepki, doğrudan Demirel'e dönüktür. Yani, Demirel'in arkasındaki Meclis desteği kaybolmuştur. Şimdi, seçilirse bu güven bunalımı nasıl aşılacaktır? İlk husus bu.

İkincisi, mevcut durum zorlanacak, parlamento, kriz, yani hükümet bunalımı bahanesiyle baskı altına alınarak gerekli değişikliği yapmaya itilecek ve Demirel oradan çıkacak. Bu da bir 'özgür irade'ye ve demokrasiye tekabül edecek öyle mi? Buna kargalar bile güler. Kimse merak etmesin: Belki bulanık suda balık avlamak isteyenler çoktur ama, Demirel'in seçilmeyeceğinin anlaşıldığı gün Meclis'in üstündeki kapak atılacak, belli bir rahatlama ortamında ondan sonrası gelecektir. Üstelik 'kendiliğinden' de değil. İradeyle, akılla ve karar almak suretiyle. Kaldı ki, onu da belirtmek gerekir: Kriz, sırf Demirel'i seçtirmek için sistemi bugüne kadar kilitlemek, kendi üstüne kapatmak, süreci hazırlanamamak olmuştur. O aşama geride bırakılınca krize gidilmeyeceği ondan çıkılacağı gün gibi aşikârdır.

Niye Demirel seçilemeyince krizden çıkılacağına dair bir noktayı daha belirtelim: Bugün, parlamento, tükenmiş, bitmiş bir siyasal modele karşı direnmektedir. Bugün, her şeye karşın değişik bir parlamento sosyolojisi var karşımızda. Bu doku, dayatmacı, yukardan inmece, lider sultasına dönük bir modele karşı direnmektedir. Kendi şahsiyetini aramaktadır. Buradan bir yere varılabilir mi? Kuşkusuz evet! Artık parti merkezli, parti içinde genel merkez odaklı bir siyasetin Türkiye'ye de, kimseye de yetmediği anlaşılabilir. Çok daha özgürlükçü, demokratik, gevşek yapılı, dikey değil yatay örgütlenmeye dayalı bir siyasete buradan varılabilir. Belki, Demirel krizinin aşılması her şeyi yerli yerine oturtmaya yetmeyecektir ama, çok şeyi belirleyecektir. Demirel'in direktmesinin tam da bu anlama geldiğini onun bin yıllık dostu Cindoruk söylüyor. Gerçi Milliyet manşetinde farklı bir anlam yaratmaya çalışıyor ve elbette o da kendi siyasal terbiyesinin kapalılığı içinden konuşuyor ama Nilgün Cerrahoğlu'nun kendisiyle yaptığı çok önemli görüşmede, Cindoruk, söylediğim gibi, krizin, bizatihi Demirel'de direktmekte olduğunu pazar günü yayınlanan Milliyet'te dikkate değer iddialarla açıklıyor.

Bütün bunlardan sonra, şurası kesindir: Kriz, Demirel seçilmeyince başlamayacaktır. Tersine! Kriz, Demirel seçilsin diye yaratılmıştır. O süreç aşılmıca, kriz bitecek, sistem kendi kendisini üretmeye koyulacaktır. Sistem değişikliği de, gerekiyorsa, ondan sonra konuşulmalıdır. Çünkü, sistem Demirel demek değildir ve unutmayın, dengesizlik dengenin bir özel halidir ancak!